

Arrest

nr. 316 856 van 19 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. EELEN
Rubensstraat 165/2
2300 TURNHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat J. EELEN;

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 2004.

1.2. Verzoeker dient op 14 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 24 mei 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 27 juni 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en in 2004 geboren te zijn in Mogadishu, in district Heliwa. U hebt altijd gewoond in de wijk Wahare Adde, een wijk van Heliwa. U behoort tot de Akisho clan.

Uw vader was Nabadoon (vredesbemiddelaar) in de wijk, hij ging bemiddelen als twee of meerdere personen ruzie hebben, om te zien of ze een oplossing konden vinden dan. Een neef van uw vader, A. Y., is een lid van de terroristische organisatie Al Shabaab. Hij beval uw vader om te stoppen met zijn werk. Op 5/5/2019 is uw vader gedood in uw district, in uw wijk, en de neef van uw vader zou hier achter zitten.

Nadat uw vader begraven was, nam A. Y. contact met u op om te zeggen dat u zich moest aansluiten bij Al Shabaab. U zei hem dat u het belangrijker vond om uw opleiding af te maken. Hij bedreigde u dan en zei dat hij mensen zou sturen om u mee te nemen. U stopte met naar school te gaan, en hebt uiteindelijk tegen uw moeder gezegd wat er aan de hand was. Op 20 oktober 2019 hebt u Somalië verlaten, en in december 2019 kwam u aan in Griekenland. U diende in Griekenland een verzoek tot internationale bescherming in. Uw zus woonde toen al in België sinds 2018, samen met haar echtgenoot. Er werd overeengekomen dat België verantwoordelijk was voor uw verzoek. Op 10/03/2022 kwam u aan in België. Op 14/03/2022 diende u in België een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een Somalisch identiteitscertificaat (kopie), een Somalische gezinssamenstelling (kopie), een geschreven overeenkomst dat uw zus akkoord is met uw komst naar België, Griekse asieldocumenten, de verblijfstitel van uw zus (kopie), het paspoort van uw schoonbroer (kopie), een vaccinatiecertificaat en een passenger locator form.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U slaagde er niet in om geloofwaardig te maken dat u Mogadishu hebt verlaten omwille van een gegronde vrees ten aanzien van A. Y., die een lid is van Al Shabaab.

*U legde ten eerste weinig overtuigende verklaringen af met betrekking tot uw clan. U beweert tot de Akisho subclan van de Dir te behoren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Wanneer u echter gevraagd werd naar uw clanlijn, kon u deze enkel maar geven tot 5 voorouders terug, en de link met Akisho en Dir niet maken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U verklaarde dat er in Mogadishu niet veel over clans gesproken wordt, en dat u verder geen informatie hebt die u kan geven behalve de naam van uw clan en subclan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U zou enkel met uw moeder gesproken hebben over jullie clan. U wist verder ook niet waar uw clan oorspronkelijk vandaan kwam, u wist enkel te zeggen dat ze van Somalië afkomstig zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Het CGVS wijst er hieromtrent op dat uw vader beweerdelijk een belangrijk figuur binnen de samenleving was, ook al was hij afkomstig van een clan die binnen Mogadishu niet de macht in handen heeft. Volgens informatie terug te vinden in het administratief dossier, wonen de Akisho voornamelijk tussen Jigjiga (Ethiopië) en Hargeysa (Somaliland). In Mogadishu en uw wijk wonen er voornamelijk mensen van Abgal en Habargadir clans, die deel uitmaken van de Hawiye (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Gezien uw vader een prominente plek zou hebben ingenomen in de maatschappij, en dat er ook in Mogadishu nog altijd een rol is voor het traditionele clansysteem, kan er wel van u verwacht worden dat ook u wat meer op de hoogte zou zijn van uw eigen clan en jullie relatie tot de rest van uw omgeving. U werd dan ook gevraagd naar de situatie van de Akisho in Mogadishu (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U legde louter uit dat u het enkel over uw familie weet, en dat uw vader en moeder het misschien wel zouden weten. Gevraagd naar wat u persoonlijk weet antwoordde u louter dat u nog heel jong was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Het CGVS wijst er op dat u al 15 jaar oud was op het moment dat u Somalië verliet, en dat u ook niet gevraagd werd naar alle ingewikkelde politieke clanallianties, maar gewoon naar wat u zelf had opgemerkt over de situatie van uw eigen clan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Een ander opmerkelijk gegeven is het feit dat uw schoonbroer, M. H., M., CGVS nr. [...], in zijn persoonlijk onderhoud had verklaard dat zowel hijzelf als uw zus, zijn vrouw, dezelfde clan hadden. Uw schoonbroer verklaarde in België tot de clan Abgal te behoren, wat betekent dat uw zus ook Abgal in plaats van Akisho zou zijn (zie administratief dossier). U werd gewezen op deze verklaringen, en u antwoordde louter dat u daar niets over kan zeggen, zonder hierbij een uitleg te geven voor deze tegenstrijdigheid. Uw zus heeft zelf geen verzoek tot internationale bescherming ingediend. ***U slaagde er niet in om uw voorgehouden profiel als lid van de Akisho-clan, woonachtig in Mogadishu, aannemelijk te maken.****

Het belang van de geloofwaardigheid van uw beweerde clanaffiliatie ligt ook in de beoordeling van de geloofwaardigheid van het beroep van uw vader. U beweert immers dat uw vader een Nabadoon (peacemaker) is, wat een titel is die vaak gelieerd wordt aan clanonderhandeling, en inter-clanmediatie. In het interview met M.I.I. (toegevoegd aan het administratief dossier) legt hij uit hoe iemand peacemaker wordt, één van de manieren is aanstelling door de overheid, naast verkiezing of het erven van de titel, maar dat dat ook de minst effectieve manier is. Als Akisho clanlid, woonachtig in Mogadishu, zou dit betekenen voornamelijk bemiddeling doen met mensen van de Hawiye clan, zoals u de situatie zelf schetst. U werd dan ook gevraagd hoe uw vader zijn clanaffiliatie een effect had op zijn werk. U kon hier niet op antwoorden, u kon enkel vertellen dat hij gewerkt heeft (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Om toch nog wat meer verklaringen te krijgen, werd u dan gevraagd hoe uw vader dat dan deed, bemiddelen tussen mensen die overwegend Abgal of Habargedir zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Op deze vraag kon u louter verklaren dat ze hem zagen als iemand van een rustige clan. **U kon geen enkele persoonlijke of doorleefde verklaring afleggen over hoe uw vader zijn werk als Nabadoon kon uitvoeren terwijl hij een lid was van een clan die in de minderheid is in de wijk.** Dit plaatst ook al vraagtekens bij uw bewering dat uw vader Nabadoon was in de wijk. Aangezien u niet kan overtuigen dat uw vader werkzaam was als Nabadoon, werpt dit reeds ernstige twijfels op de geloofwaardigheid van de problemen die uw vader, en bijgevolg uzelf, zou hebben gekend.

U verklaarde dat uw vader bedreigingen kreeg van A. Y., waarin die hem had gezegd dat hij moest stoppen met het werk dat hij deed. U weet echter niet wanneer die bedreigingen zijn begonnen, dat zou uw moeder weten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Wat uw vader gedaan heeft toen de bedreigingen waren begonnen kon u ook niet uitleggen. Het CGVS erkent dat u betrekkelijk jong was toen u in Somalië woonde, maar we zijn ondertussen toch ook al 5 jaar verder. Dit betekent dat u ruim de kans had om met uw moeder te spreken over deze problemen. U hebt op heden immers nog contact met haar (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). U werd gevraagd of u ooit met uw moeder had gesproken over deze problemen, en u antwoordde hier ontkennend op (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). U legde uit dat uw moeder jullie als kleine kinderen zag. Het CGVS ziet dit niet als voldoende verklaring, gezien u ondertussen ook al 20 jaar oud bent, en tevens de oudste zoon van het gezin. Dan paste u uw verklaringen aan door te zeggen dat u er wel met haar over gesproken had toen u in Griekenland was, maar niet in België (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Uw moeder zou dan gezegd hebben dat uw vader een paar keer bedreigd werd, maar verder ook niets (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U kon niets vertellen over de bedreigingen die uw vader zou ontvangen hebben.

Het CGVS merkt op dat u over het algemeen ook maar weinig kon vertellen over A. Y. Zo kan u verklaren dat hij een neef van uw vader is, de zoon van de broer van uw vader, en dat hij in Lower Shabelle woont (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U weet echter niet waar in Lower Shabelle hij woonde, u zou enkel van uw moeder gehoord hebben dat hij in die provincie woonde. U weet niet of hij getrouwd is, of hij kinderen heeft, of wie zijn moeder is, de vrouw van uw oom (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Het enige wat u verder nog weet is dat hij achter de dood van uw vader zou zitten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Wederom, gezien de hoeveelheid tijd die er verstreken is, en het feit dat u nog steeds in contact bent met uw moeder, kan er wel van u verwacht worden dat u zich op de hoogte stelt van wie uw vermeende vervolger is.

Het CGVS merkt op dat u in Griekenland ook al verklaringen hebt afgelegd met betrekking tot uw redenen tot vertrek uit Somalië. In deze verklaringen stond nergens opgetekend dat u een vrees voor rekrutering door Al Shabaab had. In Griekenland had u verklaard dat uw vader, de peacemaker, een dispuut tussen personen wilde oplossen, en de zaak had doorverwezen aan de politie. Soms hadden de mensen er een probleem mee dat hij samenwerkte met de politie. Toen hij dat ene incident had doorverwezen aan de politie, werd hij gedood door onbekenden. Nadat hij gedood was, kwamen deze mensen u ook zoeken omdat u de oudste zoon bent van uw vader. Het was al gebeurd dat zowel de peacemaker alsook diens oudste zoon gedood werd. Nergens in uw verklaringen in Griekenland kwam uw familielid A. Y. of Al Shabaab aan bod, u had gewoon verklaard dat uw vader gedood was door onbekenden. Uw eigen problemen zouden eerder voortgevloeid zijn uit het feit dat uw vader peacemaker was, en niet het feit dat uw familielid u wilde rekruteren bij Al Shabaab. U werd er op gewezen dat u in Griekenland schijnbaar niets zou hebben verteld over A. Y. en Al Shabaab (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U legde uit dat u 3 of 4 interview hebt gekregen in Griekenland, dat ze soms kort waren, soms telefonisch, en soms ook zonder tolk. U werd er op gewezen dat het verslag van uw verklaringen wel uitgebreid was, en een duidelijke weergave van uw vrees in Somalië en de manier waarop u het land zou hebben verlaten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U bleef herhalen dat u verschillende keren gehoord werd, soms ook zonder tolk (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26).

Wanneer er gekeken wordt naar uw verklaringen met betrekking tot uw persoonlijke problemen met A. Y., merkt het CGVS op dat ook deze niet overtuigen. U verklaarde dat A. Y. u een eerste keer had gecontacteerd in de maand juni, via telefoon (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Hij had u toen

gezegd dat u de man in huis bent, en dat hij u een opleiding zou geven waarmee u uw familie zou kunnen helpen. Toen hij wist dat u niet akkoord ging, begon hij u te bedreigen in maand 8 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). In het totaal zou hij u 4 keer gecontacteerd hebben. Hoewel deze neef van uw vader u plots na het overlijden van uw vader contacteerde om u te overtuigen om bij Al Shabaab te gaan, hebt u hierover niets tegen uw moeder verteld (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U legde uit dat u dacht dat hij het bij één telefoontje zou laten, zonder daarbij uit te leggen waarom u dat zelfs zou denken. Dit is echter een context waarin uw vader net gedood is, dat u het dan niet tegen uw moeder zou zeggen, en zou denken dat een lid van Al Shabaab het er gewoon zou bij laten, is weinig aannemelijk. Toen u er verder over gevraagd werd, paste u uw verklaringen wat aan, en legde u uit dat uw moeder ook op dat moment in de rouw was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Zelfs als u het als minderjarige misschien nog niet zo serieus nam, is het ook weinig geloofwaardig dat u het niet eens gewoon tegen uw moeder zei dat dit vreemd familielid contact met u opnam. U werd dan gevraagd wat u hebt gedaan nadat hij u begon te bedreigen in een telefoontje in augustus. U legde uit dat u sindsdien niet meer naar school ging, en u u thuis verstopte (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U zou u dan verstopt hebben in uw eigen huis van de 8e tot de 10e maand. Gevraagd hoe het komt dat u zich thuis verstopte, legde u uit dat u hem zou vrezen als hij u buiten zag (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Gezien de mannen van Al Shabaab, onder leiding van A., uw vader ook in de buurt van zijn thuis vonden, weten deze mensen wel waar jullie woonden. U werd dan gevraagd hoe het kwam dat u thuis ging schuilen, en niet elders, waar ze u misschien minder makkelijk konden vinden. U legde dan de weinig aannemelijke verklaringen af dat ze niets konden doen als u binnen thuis was, en dat ze altijd wachten tot de mensen naar buiten komen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Het CGVS wijst er hieromtrent op dat de broer van uw moeder, die u ook zou hebben geholpen bij uw vertrek, in district Hodan woonde, in Mogadishu (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Binnen Mogadishu had u dus al een alternatief om onder te duiken, het is niet geloofwaardig dat u dan gewoon nog twee maanden thuis bleef. Verder kon u ook geen verklaring geven voor het relatief lange tijdsverloop van augustus tot uw vertrek in oktober (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25).

Tot slot merkt het CGVS op dat uw familie nog steeds op dezelfde plek woont waar uw vader gedood werd, waar u bedreigd werd, en waar uw zus beweerdelijk ook in 2020 ontvoerd werd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9, p.25). U werd gevraagd hoe het komt dat uw moeder daar nog steeds met de kinderen zou wonen, en u legde louter uit dat het daar goedkoper is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Dit is van belang gezien u zelf een broer hebt die maar een jaar jonger was dan u, en die dan de oudste zoon werd nadat u zelf Somalië hebt verlaten. Merkwaardig genoeg wilde A. Y. uw broer dan niet rekruteren, ook al was hij na uw vertrek de oudste jongen van de familie. Dit is ook niet aannemelijk. Uw familie zou ook na de ontvoering van uw zus in 2020 niets meer gehoord hebben van A. Y. (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Dit is ondertussen ook al ongeveer 4 jaar geleden. U hebt geen verklaring voor het feit dat uw familie niets meer van A. Y. hoorde, u herhaalde gewoon wanneer de laatste keer was dat hij belde. Gevraagd naar wat u doet denken dat A. Y. nog steeds op heden een probleem voor u zou vormen bij terugkeer naar Somalië, legde u uit dat hij u zou doden als hij nog leeft (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U weet echter niet of hij nog leeft, hetgeen toch van belang is in de beoordeling van uw vrees bij terugkeer.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update)**, https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een

gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Het CGVS wijst er op dat u beschikt over een familiaal netwerk in Mogadishu, bestaand uit uw moeder, en de broer van uw moeder, een netwerk dat ook in staat was om u naar Europa te helpen. Zoals supra gemotiveerd, is ook uw clansituatie niet geloofwaardig, waardoor u ook niet dienstig aantoonde dat u als minderheidsclan in Mogadishu zou moeten leven. U laat kortom na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Wat betreft de documenten die u neerlegde, u legde een kopie van een identiteitscertificaat neer. Dit bevat informatie die verder niet ter discussie staat in deze beslissing. Hetzelfde geldt voor de gezinssamenstelling

van uw familie, alsook de verblijfskaart van uw zus, en het paspoort van uw schoonbroer. U legde ook Griekse documenten neer, met betrekking tot uw Griekse asielpcedure. Het CGVS betwist niet dat u in Griekenland was, noch dat uw zus in België verblijft. U legde ook reisdocumenten neer, zoals het public health passenger locator form, die verder niet relevant zijn voor de vaststellingen in deze beslissing.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 03/06/2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/6, § 1 en § 5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4.1. van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de formele en materiële motiveringsplicht.

Na een theoretische uiteenzetting over de geschonden geachte bepalingen, verstrekt hij volgende toelichting bij zijn eerste middel:

“b. Gegronde vrees

I.

Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen oordeelt ten onrechte dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, gezien er ernstige twijfels zouden zijn omtrent de vrees ten aanzien van A. Y. die een lid is van Al Shabaab.

Het CGVS meent dat verzoeker weinig overtuigende verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn clan. Weze het benadrukt dat de met het onderzoek belaste instances beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en dienen rekening te houden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd. Eveneens hebben deze instanties tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

Verzoeker was amper 15 jaar oud toen hij Somalië heeft moeten ontvluchten.

2.

Wanneer werd gevraagd naar de clanlijn van verzoeker, zou verzoeker enkel tot 5 voorouders terug kunnen geven en de link met Akisho en Dir niet maken.

Verzoeker merkt op dat hij amper 15 jaar oud was en dat de jongere generaties in Somalië gewoonlijk minder belang hechten aan de stam waartoe ze behoren dan de oudere generaties. Zelf pleit hij voor eenheid binnen Somalië in plaats van een stammencultuur.

De informatie die hij meekreeg over zijn stam, was via zijn moeder.

Bovendien is hij van mening dat het opgeven van 5 voorouders best wel uitgebreid is.

Ook verwijst het CGVS naar het persoonlijk onderhoud van zijn schoonbroer M. H., M. (CGVS, nr. [...]) waarbij verklaard zou zijn dat zowel hijzelf en zijn vrouw tot dezelfde clan behoren (Abgal).

Het CGVS steunt zich dus op secundaire bronnen zonder na te gaan of deze informatie daadwerkelijk klopt.

De zus van verzoeker is in het kader van de gezinshereniging naar België gekomen, zodanig zij zelf geen verzoek tot internationale bescherming heeft moeten indienen.

Zij werd dus nooit rechtstreeks bevraagd m.b.t. de clan waartoe ze behoort.

Ten overvloede voegt verzoeker een verklaring toe van zijn zus waarin zij bevestigt dat zij samen met verzoeker wel degelijk tot de Akisho clan behoren. (STUK 3)

Het CGVS beroept zich op onvolledige en secundaire informatie, terwijl verwacht kan worden dat zij zich baseert op een correcte en volledige feitenvinding.

3.

Het CGVS meent ook dat de geloofwaardigheid van verzoeker wordt ondergraven gezien hij geen persoonlijke of doorleefde verklaring kon afleggen over het werk van zijn vader als "Nabadoon" terwijl hij een lid was van een clan die in de minderheid is in de wijk.

Verzoeker verklaart dat verschillende stammen, ook al zijn ze in de minderheid qua aantal, een "Nabadoon" ofwel "vredezoeker" hebben om conflicten tussen personen van verschillende stammen op te lossen.

De verschillende Nabadoons zijn in elkaar met onderhandeling om de vrede te bewaren in de wijk.

Opnieuw verwijst verzoeker naar het feit dat hij aanzienlijk jong was en geen kennis had van hoe iemand als Nabadoon werd aangesteld.

4.

Verder staat in de bestreden beslissing dat het CGVS erkent dat verzoeker jong is, maar dat hij in de afgelopen 5 jaar kansen genoeg heeft gehad om met zijn moeder te spreken over de dood van zijn vader en de bedreigingen uitgaande van A. Y.

Verder is het CGVS van mening dat verzoeker weinig kan vertellen over A. Y.

Verzoeker benadrukt dat hij slechts 15 jaar oud was op het ogenblik van de gebeurtenissen.

Verzoeker heeft zijn uiterste best gedaan om zijn moeder aan de praat te krijgen en te praten over deze problemen.

Het is voor de moeder van verzoeker enorm pijnlijk geweest om haar man op deze tragische manier te moeten afgeven.

Wanneer verzoeker een gesprek over dit thema wenst aan te knopen bij zijn moeder, stuit hij enigszins op verzet en merkt dat het gesprek oppervlakkig blijft.

Het CGVS houdt onvoldoende rekening met de leeftijd van verzoeker en de traumatische ervaring die verzoeker en zijn moeder hebben beleefd.

5.

In de bestreden beslissing wordt aangehaald dat verzoeker in Griekenland niet verklaard zou hebben een gegronde vrees voor Al Shabaab te hebben.

Verzoeker volhardt dat hij verschillende keren weed gehoord, maar soms telefonisch en soms ook zonder tolk.

Bij aankomst in Griekenland was verzoeker slechts 15 jaar oud. Op dat ogenblik was hij ook enkel het Somali machtig.

Het staat buiten kijf dat dit gegeven impact heeft op de verklaringen die genoteerd werden in Griekenland.

6.

Dat verzoeker zijn moeder niet meteen had ingelicht over het telefoontje van A. Y., doet geen afbreuk aan de waarachtigheid van zijn verklaringen.

Verzoeker werd geconfronteerd met het feit dat zijn vader werd gedood, hetgeen zijn moeder toch wel diep heeft getekend.

Zijn moeder was op dat ogenblik in rouw.

Verzoeker deed er dan ook alles aan om haar niet onnodig te storen. Pas toen er echt sprake was van een bedreiging uitgaande van A. Y., vond verzoeker het dan nodig om zijn moeder hierover in te lichten.

7.

Ten slotte vindt het CGVS opmerkelijk dat de familie van verzoeker nog steeds op dezelfde plek woont, waar de vader van verzoeker werd vermoord en waar zijn zus werd ontvoerd.

Verzoeker merkt op dat het financieel niet haalbaar is voor zijn familie om te vluchten. Het plannen van het vertrek van verzoeker was financieel zwaar voor de familie.

8.

Het staat buiten kijf dat verzoeker een gegronde vrees heeft ten aanzien van A. Y., lid van Al Shabaab.

Hij werd namelijk gevisieerd voor rekrutering door Al Shabaab.

Verzoeker vreest dat hij net zoals zijn vader gedood zal worden door A. Y. indien hij terugkeert naar Somalië.

Bovendien werd zijn zus in 2020 ontvoerd door A. Y.

De met het onderzoek belaste instanties beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en dienen rekening te houden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

Verzoeker toont aan dat een gegronde vrees kan worden aangenomen ten aanzien van A. Y. Gezien A. Y. lid is van Al Shabaab, heeft verzoeker angst om terug te keren naar Somalië. Door A. Y. niet te gehoorzamen en tegen zijn wil in de dans te ontspringen, zal hij worden geïsoleerd. De bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan verwerende partij de plicht op om zich te baseren op een correcte en volledige feitenvinding. Het gevaar van slechte behandelingen en de te verwachten gevolgen van verwijdering naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de betrokken vreemdeling.”

Verzoeker voert in een tweede middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de formele en materiële motiveringsplicht.

Na een theoretische toelichting over de geschonden geachte bepalingen, verstrekt hij volgende toelichting bij zijn tweede middel:

“b. Reëel risico op ernstige schade

1.

Art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bepaalt dat aan de verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

Vooreerst is verzoeker van mening dat hij wel degelijk wordt geïsoleerd en de vluchtelingenstatus hem dient toegekend (zie middelen uiteengezet onder “B. Eerste middel”).

Ondergeschikt is verzoeker van oordeel dat hem de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Het CGVS is ten onrechte van oordeel dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu.

Evenmin zou het CGVS over elementen beschikken die erop wijzen dat er in hoofde van verzoeker omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Specifiek verwijst het CGVS naar de clansituatie van verzoeker, die naar mening van het CGVS niet geloofwaardig zou zijn, quod non.

Wat betreft de clan, wordt verwezen naar de middelen uiteengezet onder “B. Eerste middel”.

Verzoeker volhardt dat hij lid is van de Akisho-clan, een minderheidsclan binnen zijn district in Mogadishu.

2.

Bovendien betwist het CGVS niet dat verzoeker afkomstig is uit Mogadishu.

Mogadishu wordt algemeen getroffen door willekeurig geweld.

De EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 gaat uit van een hoog niveau van geweld in Mogadishu, waarbij slechts een laag niveau van individuele elementen nodig zijn om aan te tonen dat er sprake is van zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker een reëel risico loopt op ernstige schade bij terugkeer. (p. 51)

Verzoeker heeft in het persoonlijk onderhoud verklaard dat zijn familie in een precaire socio-economische situatie verkeert.

De bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan verwerende partij de plicht op om zich te baseren op een correcte en volledige feitenvinding.

Het gevaar van slechte behandelingen en de te verwachten gevolgen van verwijdering naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de betrokken vreemdeling.

De motivering van het CGVS is kennelijk ontoereikend en is niet te verantwoorden en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt kennelijk miskend.

Er is wel degelijk sprake van een reëel risico op ernstige schade in hoofde van verzoeker.

Bovendien zou een terugkeer naar Somalië betekenen dat verzoeker wordt blootgesteld aan een schending van art. 3 EVRM.”

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgend overtuigingsstuk bij:
“3. *Verklaring zus verzoeker*”.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke

bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een poging tot gedwongen rekrutering door Al-Shabaab. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, omdat:

(a) verzoeker weinig overtuigende verklaringen aflegde over zijn clan Dir en subclan Akisho waarbij (i) gevraagd naar zijn clanlijn, hij maar tot 5 voorouders terug kan opsommen en de link tussen Akisho en Dir niet kan maken; (ii) verzoeker niet wist waar zijn clan oorspronkelijk vandaan komt maar enkel kon zeggen dat ze van Somalië afkomstig zijn; (iii) gezien verzoekers vader een prominente rol zou hebben ingenomen in de maatschappij als Nabadoon en dat er ook in Mogadishu nog altijd een plek is voor het traditionele clansysteem, er toch verwacht kon worden dat verzoeker meer op de hoogte zou zijn van zijn eigen clan en de relatie van zijn clan met de rest van de clans in zijn omgeving; (iv) verzoeker, gevraagd naar de situatie van de Akisho in Mogadishu, niet verder kwam dan te stellen dat hij enkel iets weet over zijn familie en dat zijn vader en moeder het misschien wel weten en verder wijst op zijn jonge leeftijd bij vertrek; (v) verzoeker reeds 15 jaar oud was bij zijn vertrek uit Somalië en niet gevraagd werd naar alle ingewikkelde politieke clanaffiliaties, maar alleen naar wat hij zelf had opgemerkt over de situatie van zijn eigen clan; (vi) zijn schoonbroer tijdens zijn persoonlijk onderhoud had verklaard dat hij en zijn vrouw tot dezelfde clan, met name de Abgal, behoren en niet tot de Akisho en (vii) geconfronteerd met de verklaringen van zijn

schoonbroer, verzoeker enkel verklaarde dat hij daar niets over kan zeggen, zonder verdere uitleg te geven over deze inconsistentie;

(b) er vraagtekens kunnen worden geplaatst bij het werk van verzoekers vader als Nabadoon waarbij (i) gevraagd naar hoe de clanaffiliatie van verzoekers vader invloed had op zijn werk, verzoeker het antwoord schuldig moest blijven en hij enkel kon antwoorden dat zijn vader gewerkt heeft en (ii) gevraagd naar hoe zijn vader zijn werk deed, met name bemiddelen tussen mensen die overwegend Abgal of Habargedir zijn, verzoeker enkel verklaarde dat ze zijn vader zagen als iemand van een rustige clan en hij geen enkele persoonlijke of doorleefde verklaring kon afleggen over hoe zijn vader zijn werk kon uitvoeren terwijl hij een lid was van een clan die in de minderheid was in de wijk;

(c) verzoeker bijna niets kon vertellen over de bedreigingen die zijn vader zou hebben ontvangen van zijn vaders neef A. Y. waarbij (i) hij niet wist wanneer die bedreigingen waren begonnen en enkel verklaarde dat zijn moeder dit wel wist; (ii) hij ook niet kon uitleggen wat zijn vader gedaan had nadat hij bedreigingen had gekregen; (iii) verzoeker al vijf jaar weg is uit Somalië en ruim de kans had om deze problemen met zijn moeder te bespreken, gelet op het feit dat hij verklaarde op heden nog steeds contact te hebben met haar; (iv) gevraagd of hij ooit met zijn moeder gesproken had over deze problemen, hij ontkennend antwoordde en stelde dat zijn moeder hem als een klein kind zag; (v) deze verklaring niet kan overtuigen aangezien verzoeker op het moment van het persoonlijk onderhoud al 20 jaar oud was en tevens de oudste zoon is van zijn gezin en (vi) hij vervolgens zijn verklaringen aanpaste en stelde deze problemen wel met haar besproken te hebben toen hij in Griekenland was en zijn moeder enkel zou hebben gezegd dat zijn vader een paar keer bedreigd was;

(d) verzoeker maar weinig kon vertellen over zijn vaders neef A. Y. waarbij (i) hij enkel wist dat hij de zoon van de broer van zijn vader en zijn vaders neef is en dat hij in Lower Shabelle woont; (ii) verzoeker niet wist waar A. Y. in Lower Shabelle woont, of hij getrouwd is, of hij kinderen heeft en wie zijn moeder is, tevens de vrouw van verzoekers oom; (iii) verzoeker verder enkel wist dat A. Y. achter de dood van zijn vader zou zitten en (iv) verzoeker nog steeds contact heeft met zijn moeder en er verwacht kan worden dat hij zich informeert over zijn vermeende vervolger;

(e) verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de redenen voor zijn vertrek uit Somalië in Griekenland waarbij (i) hij in Griekenland niet verklaarde dat hij een vrees voor rekrutering door Al-Shabaab had maar enkel verklaarde dat zijn vader die Nabadoon was, een ruzie tussen personen had willen oplossen en nadat de zaak werd doorverwezen naar de politie, zijn vader gedood werd door onbekenden omdat soms mensen er een probleem mee hadden dat hij samenwerkte met de politie, waarna deze mensen naar hem op zoek waren gegaan omdat hij de oudste zoon was van zijn vader; (ii) verzoeker in Griekenland niets verklaarde over zijn familielid A. Y. of Al-Shabaab en stelde dat zijn eigen problemen waren voortgevloeid uit het feit dat zijn vader Nabadoon was; (iii) geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, verzoeker stelde dat hij drie of vier keer geïnterviewd was in Griekenland, dat deze interviews soms kort waren, soms telefonisch en soms ook zonder tolk en (iv) erop gewezen dat het verslag van zijn verklaringen uitgebreid is en een duidelijke weergave bevat van zijn vrees en de manier waarop hij zijn land had verlaten, verzoeker enkel herhaalde dat hij verschillende keren gehoord was en soms zonder tolk;

(f) verzoekers verklaringen over zijn persoonlijke problemen met A. Y. niet kunnen overtuigen waarbij (i) het opmerkelijk is dat verzoeker niet aan zijn moeder vertelde dat hij gecontacteerd werd door een lid van Al-Shabaab terwijl zijn vader net gedood is; (ii) het feit dat verzoeker dacht dat een lid van Al-Shabaab het er gewoon bij zou laten weinig aannemelijk is; (iii) toen er verder gevraagd werd, verzoeker zijn verklaringen wat aanpaste en uitlegde dat zijn moeder op dat moment nog in de rouw was; (iv) gevraagd naar wat verzoeker gedaan had nadat A. Y. hem telefonisch had bedreigd in augustus, hij stelde dat hij niet meer naar school ging en zich thuis verstopte van de achtste tot de tiende maand; (v) gevraagd waarom verzoeker zich thuis verstopte, hij verklaarde dat hij Al-Shabaab zou vrezen indien hij hen buiten zag maar deze verklaring niet kan overtuigen aangezien Al-Shabaab zijn vader ook hadden gevonden in de buurt van zijn huis en dus wisten waar verzoeker woonde; (vi) gevraagd waarom hij niet elders had geschild, verzoeker stelde dat Al-Shabaab niets kon doen als hij binnen bleef in zijn huis en dat ze altijd wachten tot de mensen naar buiten komen, wat niet kan overtuigen; (vii) erop kan worden gewezen dat de broer van verzoekers moeder, die hem ook zou geholpen hebben bij zijn vertrek uit Somalië, in het district Hodan in Mogadishu woonde en hij binnen Mogadishu dus een alternatief had om onder te duiken en (viii) verzoeker ook geen verklaring kon geven voor de lange periode waarin hij met rust werd gelaten door Al-Shabaab van augustus tot aan zijn vertrek in oktober;

(g) verzoekers familie nog steeds op dezelfde plek woont waar zijn vader gedood werd, waar verzoeker bedreigd werd en waar zijn zus beweerdelijk ook zou zijn ontvoerd in 2020 waarbij (i) gevraagd waarom zijn moeder daar samen met haar kinderen nog steeds woont, verzoeker louter stelde dat het daar goedkoper is; (ii) het merkwaardig is dat A. Y. verzoekers broer, die maar een jaar jonger is dan verzoeker, niet wilde rekruteren ook al is zijn broer nu de oudste jongen binnen zijn gezin; (iii) verzoekers familie na de ontvoering van zijn zus in 2020 niets meer gehoord heeft van A. Y. en verzoeker hier geen verklaring voor heeft en gewoon herhaalde wanneer A. Y. de laatste keer belde en (iv) gevraagd of A. Y. op heden nog steeds een probleem voor verzoeker zou zijn bij terugkeer uit Somalië, hij uitlegde dat A. Y. hem zou doden indien hij nog leefde, maar hij echter niet zeker weet of A. Y. nog in leven is;

(h) de door verzoeker neergelegde documenten de voorgaande beoordeling niet in een ander daglicht plaatsen waarbij hij een kopie van een identiteitscertificaat, een document over de gezinssamenstelling van

zijn familie, de verblijfskaart van zijn zus, het paspoort van zijn schoonbroer, reisdocumenten en Griekse documenten met betrekking tot zijn asielpcedure in Griekenland neerlegde, maar deze documenten informatie bevatten die niet ter discussie staat in de bestreden beslissing.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.4. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.5. Waar verzoeker doorheen zijn verzoekschrift verwijst naar zijn jonge leeftijd, wijst de Raad erop dat noch uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, noch uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat er van verzoeker kennis of elementen werden verwacht, die het begrip van een jongvolwassene te boven gaan of een hogere scholing behoeven. Er werden algemene vragen gesteld omtrent zijn verblijfplaatsen, zijn levensomstandigheden, zijn familie en de elementen die aan de grondslag van zijn vluchtrelaas liggen. De Raad is zich bewust van verzoekers jonge leeftijd bij vertrek, met name vijftien jaar, doch de gestelde vragen betreffen vragen waarvan verwacht kan worden dat iemand die verklaart in deze omstandigheden te hebben geleefd en deze feiten te hebben meegemaakt, hierop coherente en correcte antwoorden kan formuleren, ook op een jongere leeftijd. Er blijkt niet dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Er werden door de *protection officer* ook zowel open als gesloten vragen gesteld die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Hij bleek doorgaans ook in staat om uitgebreid en voldoende gedetailleerd op deze vragen te antwoorden. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder ook dat verzoeker het gehoor kon volgen, de hem gestelde vragen begreep en erop kon antwoorden. Bovendien kan er niet aan voorbij worden gegaan dat verzoeker intussen reeds meerderjarig is, waarbij kan worden verwacht dat een interesse in zijn eigen procedure zou tonen en zijn contacten met zijn familie zou aanwenden om meer details over zijn vluchtrelaas te bekomen. De Raad kan ook enkel vaststellen dat verzoeker in gebreke blijft te concretiseren op welke wijze zijn profiel als jongvolwassene de beoordeling van de commissaris-generaal aan het wankelen zou brengen

4.1.6. Ter verschoning van zijn gebrekkige kennis over zijn clanlijn, wijst verzoeker erop dat de jongere generatie in Somalië gewoonlijk minder belang hecht aan de clan waartoe ze behoren dan de oudere generaties. Hij kreeg de informatie over zijn clan via zijn moeder en vindt dat het opgeven van vijf voorouders best wel uitgebreid is. De Raad wijst erop dat verzoekers verklaring dat de jongere generatie in Somalië minder belang zou hechten aan het clansysteem een blote bewering betreft en dat gelet op het primordiale belang van het clansysteem in de Somalische samenleving, er wel degelijk verwacht kan worden dat verzoeker de link tussen de Akisho en de Dir kan maken, meer voorouders kan geven dan vijf en bovenal meer informatie kan geven over zijn eigen clan en de relatie van deze clan tot de rest van de omgeving. Dat hij hier niet in slaagt, doet afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. De commissaris-generaal wordt dan ook bijgetreden waar hij vaststelt dat verzoekers weinig overtuigende verklaringen over zijn clan allerminst bijdragen aan zijn geloofwaardigheid. Hij stelt terecht dat: *“U beweert tot de Akisho subclan van de Dir te behoren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Wanneer u echter gevraagd werd naar uw clanlijn, kon u deze enkel maar geven tot 5 voorouders terug, en de link met Akisho en Dir niet maken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U verklaarde dat er in Mogadishu niet veel over clans gesproken wordt, en dat u verder geen informatie hebt die u kan geven behalve de naam van uw clan en subclan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U zou enkel met uw moeder gesproken hebben over jullie clan. U wist verder ook niet waar uw clan oorspronkelijk vandaan kwam, u wist enkel te zeggen dat ze van Somalië afkomstig zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Het CGVS wijst er hieromtrent op dat uw vader beweerdelijk een belangrijk figuur binnen de samenleving was, ook al was hij afkomstig van een clan die binnen Mogadishu niet de macht in handen heeft. Volgens informatie terug te vinden in het administratief dossier, wonen de Akisho voornamelijk tussen Jigjiga (Ethiopië) en Hargeysa (Somaliland). In Mogadishu en uw wijk wonen er voornamelijk mensen van Abgal en Habargadir clans, die deel uitmaken van de Hawiye (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Gezien uw vader een prominente plek zou hebben ingenomen in de maatschappij, en dat er ook in Mogadishu nog altijd een rol is voor het traditionele clansysteem, kan er wel van u verwacht worden dat ook u wat meer op de hoogte zou zijn van uw eigen clan en jullie relatie tot de rest van uw omgeving. U werd dan ook gevraagd naar de situatie van de Akisho in Mogadishu (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U legde louter uit dat u het enkel over uw familie weet, en dat uw vader en moeder het misschien wel zouden weten. Gevraagd naar wat u persoonlijk weet antwoordde u louter dat u nog heel jong was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Het CGVS wijst er op dat u al 15 jaar oud was op het moment dat u Somalië verliet, en dat u ook niet gevraagd werd naar alle ingewikkelde politieke clanallianties, maar gewoon naar wat u zelf had opgemerkt over de situatie van uw eigen clan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14).”*. Waar verzoeker ingaat op de overwegingen van de

commissaris-generaal aangaande verklaringen van verzoekers schoonbroer, inzake de clanaffiliatie van verzoekers zus, acht de Raad deze motieven overtuigend.

4.1.7. Wat betreft verzoekers gebrekkige kennis over het werk van zijn vader, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij op pertinente wijze vaststelt dat: *“Het belang van de geloofwaardigheid van uw beweerde clanaffiliatie ligt ook in de beoordeling van de geloofwaardigheid van het beroep van uw vader. U beweert immers dat uw vader een Nabadoon (peacemaker) is, wat een titel is die vaak gelieerd wordt aan clanonderhandeling, en inter-clanmediatie. In het interview met Malaq Isaak Ibraahim (toegevoegd aan het administratief dossier) legt hij uit hoe iemand peacemaker wordt, één van de manieren is aanstelling door de overheid, naast verkiezing of het erven van de titel, maar dat dat ook de minst effectieve manier is. Als Akisho clanlid, woonachtig in Mogadishu, zou dit betekenen voornamelijk bemiddeling doen met mensen van de Hawiye clan, zoals u de situatie zelf schetst. U werd dan ook gevraagd hoe uw vader zijn clanaffiliatie een effect had op zijn werk. U kon hier niet op antwoorden, u kon enkel vertellen dat hij gewerkt heeft (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Om toch nog wat meer verklaringen te krijgen, werd u dan gevraagd hoe uw vader dat dan deed, bemiddelen tussen mensen die overwegend Abgal of Habargedir zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Op deze vraag kon u louter verklaren dat ze hem zagen als iemand van een rustige clan. U kon geen enkele persoonlijke of doorleefde verklaring afleggen over hoe uw vader zijn werk als Nabadoon kon uitvoeren terwijl hij een lid was van een clan die in de minderheid is in de wijk. Dit plaatst ook al vraagtekens bij uw bewering dat uw vader Nabadoon was in de wijk. Aangezien u niet kan overtuigen dat uw vader werkzaam was als Nabadoon, werpt dit reeds ernstige twijfels op de geloofwaardigheid van de problemen die uw vader, en bijgevolg uzelf, zou hebben gekend.”* Waar verzoeker verwijst naar zijn jonge leeftijd ten tijde van de dood van zijn vader en stelt dat hij geen kennis heeft van hoe iemand als Nabadoon wordt aangesteld, herhaalt de Raad dat verzoeker reeds 15 jaar was op het moment dat zijn vader overleed, waardoor er toch verwacht kan worden dat hij enige kennis heeft over het werk van zijn vader en hoe zijn clanaffiliatie hierop een invloed heeft, zeker gelet op zijn verklaringen in Griekenland waar hij stelde dat hij een paar keer met zijn vader mee naar zijn werk was geweest (zie AD, map Landeninformatie, “Documenten Griekenland”). Dat verzoeker niets kan vertellen over het feit dat zijn vader van een minderheidsclan was en hoe dit een invloed had op zijn werk, doet afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. Door verder louter zijn verklaringen van tijdens het persoonlijk onderhoud te herhalen, met name dat verschillende stammen een Nabadoon hebben om conflicten tussen personen van verschillende stammen op te lossen, slaagt verzoeker er niet in de voorgaande beoordeling van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen, noch een nieuw licht te werpen op zijn zaak.

4.1.8. Verzoeker stelt verder dat hij weinig kennis heeft over A. Y. omdat, wanneer hij meer informatie over hem probeert te vragen aan zijn moeder, zij het gesprek oppervlakkig houdt omdat de dood van zijn vader nog steeds erg pijnlijk is voor haar. De Raad wijst erop dat hij er met deze verklaringen niet in slaagt afbreuk te doen aan de vaststellingen van de commissaris-generaal. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker immers dat hij één keer per week contact heeft met zijn moeder (zie NPO, p. 9). Er kan van een verzoeker om internationale bescherming wel degelijk verwacht worden dat hij zich informeert over kernelementen van zijn asielrelaas. Er kan worden verwacht dat verzoeker bij zijn contacten met zijn moeder het belang benadrukt van het verkrijgen van een volledig beeld van de problemen. Dat hij gedurende de vijf jaar na de dood van zijn vader nooit meer informatie heeft verkregen van zijn moeder over A. Y. en de bedreigingen die zijn vader van A. Y. zou hebben ontvangen, doet ernstig twijfelen aan zijn vluchtrelaas. De commissaris-generaal wordt dan ook bijgetreden waar hij vaststelt dat: *“U verklaarde dat uw vader bedreigingen kreeg van A. Y., waarin die hem had gezegd dat hij moest stoppen met het werk dat hij deed. U weet echter niet wanneer die bedreigingen zijn begonnen, dat zou uw moeder weten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Wat uw vader gedaan heeft toen de bedreigingen waren begonnen kon u ook niet uitleggen. Het CGVS erkent dat u betrekkelijk jong was toen u in Somalië woonde, maar we zijn ondertussen toch ook al 5 jaar verder. Dit betekent dat u ruim de kans had om met uw moeder te spreken over deze problemen. U hebt op heden immers nog contact met haar (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). U werd gevraagd of u ooit met uw moeder had gesproken over deze problemen, en u antwoordde hier ontkennend op (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). U legde uit dat uw moeder jullie als kleine kinderen zag. Het CGVS ziet dit niet als voldoende verklaring, gezien u ondertussen ook al 20 jaar oud bent, en tevens de oudste zoon van het gezin. Dan paste u uw verklaringen aan door te zeggen dat u er wel met haar over gesproken had toen u in Griekenland was, maar niet in België (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Uw moeder zou dan gezegd hebben dat uw vader een paar keer bedreigd werd, maar verder ook niets (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U kon niets vertellen over de bedreigingen die uw vader zou ontvangen hebben.*

Het CGVS merkt op dat u over het algemeen ook maar weinig kon vertellen over A. Y. Zo kan u verklaren dat hij een neef van uw vader is, de zoon van de broer van uw vader, en dat hij in Lower Shabelle woont (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U weet echter niet waar in Lower Shabelle hij woonde, u zou enkel van uw moeder gehoord hebben dat hij in die provincie woonde. U weet niet of hij getrouwd is, of hij kinderen heeft, of wie zijn moeder is, de vrouw van uw oom (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Het enige wat u verder nog weet is dat hij achter de dood van uw vader zou zitten (notities persoonlijk onderhoud CGVS

p. 22). *Wederom, gezien de hoeveelheid tijd die er verstreken is, en het feit dat u nog steeds in contact bent met uw moeder, kan er wel van u verwacht worden dat u zich op de hoogte stelt van wie uw vermeende vervolger is.*"

4.1.9. Wat betreft verzoekers tegenstrijdige verklaringen in Griekenland, stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat: *"Het CGVS merkt op dat u in Griekenland ook al verklaringen hebt afgelegd met betrekking tot uw redenen tot vertrek uit Somalië. In deze verklaringen stond nergens opgetekend dat u een vrees voor rekrutering door Al Shabaab had. In Griekenland had u verklaard dat uw vader, de peacemaker, een dispuut tussen personen wilde oplossen, en de zaak had doorverwezen aan de politie. Soms hadden de mensen er een probleem mee dat hij samenwerkte met de politie. Toen hij dat ene incident had doorverwezen aan de politie, werd hij gedood door onbekenden. Nadat hij gedood was, kwamen deze mensen u ook zoeken omdat u de oudste zoon bent van uw vader. Het was al gebeurd dat zowel de peacemaker alsook diens oudste zoon gedood werd. Nergens in uw verklaringen in Griekenland kwam uw familielid A. Y. of Al Shabaab aan bod, u had gewoon verklaard dat uw vader gedood was door onbekenden. Uw eigen problemen zouden eerder voortgevloeid zijn uit het feit dat uw vader peacemaker was, en niet het feit dat uw familielid u wilde rekruteren bij Al Shabaab. U werd er op gewezen dat u in Griekenland schijnbaar niets zou hebben verteld over A. Y. en Al Shabaab (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U legde uit dat u 3 of 4 interview hebt gekregen in Griekenland, dat ze soms kort waren, soms telefonisch, en soms ook zonder tolk. U werd er op gewezen dat het verslag van uw verklaringen wel uitgebreid was, en een duidelijke weergave van uw vrees in Somalië en de manier waarop u het land zou hebben verlaten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U bleef herhalen dat u verschillende keren gehoord werd, soms ook zonder tolk (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26)."* Door louter te volharden in zijn verklaringen dat hij verschillende keren telefonisch gehoord werd in Griekenland en soms zelfs zonder tolk, slaagt verzoeker er niet in een nieuw licht te werpen op zijn zaak. De Raad wijst er immers op dat er bij aanvang van het persoonlijk onderhoud reeds werd gevraagd of verzoeker dezelfde verklaringen had afgelegd in Griekenland en hij hier bevestigend op antwoordde (zie NPO, p. 7). Het is maar wanneer hij door de *protection officer* wordt gewezen op zijn tegenstrijdige verklaringen, dat verzoeker aanhaalt dat hij telefonisch zou gehoord zijn in Griekenland en soms ook zonder tolk (zie NPO, p. 26). Hiermee slaagt hij er dan ook niet in de vastgestelde tegenstrijdigheden te verschonen.

4.1.10. Waar verzoeker verder stelt dat hij zijn moeder niet inlichtte over het eerste telefoontje van A. Y. omdat zij op dat moment nog in rouw was en hij er alles aan deed om haar niet te storen, wijst de Raad erop dat er wel degelijk verwacht kan worden dat verzoeker zijn moeder inlichtte over het telefoontje van A. Y. aangezien verzoeker verklaarde dat hij dacht dat A. Y. verantwoordelijk was voor de dood van zijn vader en hij op dat moment nog minderjarig was. Dat hij op dat moment dacht dat A. Y. het er na één telefoontje bij zou laten (zie NPO, p. 24) terwijl A. Y. zijn vader zou hebben vermoord, is onaannemelijk. De commissaris-generaal wordt dan ook bijgetreden waar hij vaststelt dat verzoeker er niet in slaagt zijn persoonlijke problemen met A. Y. aannemelijk te maken. Hij stelt dat: *"Wanneer er gekeken wordt naar uw verklaringen met betrekking tot uw persoonlijke problemen met A. Y., merkt het CGVS op dat ook deze niet overtuigen. U verklaarde dat A. Y. u een eerste keer had gecontacteerd in de maand juni, via telefoon (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Hij had u toen gezegd dat u de man in huis bent, en dat hij u een opleiding zou geven waarmee u uw familie zou kunnen helpen. Toen hij wist dat u niet akkoord ging, begon hij u te bedreigen in maand 8 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). In het totaal zou hij u 4 keer gecontacteerd hebben. Hoewel deze neef van uw vader u plots na het overlijden van uw vader contacteerde om u te overtuigen om bij Al Shabaab te gaan, hebt u hierover niets tegen uw moeder verteld (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U legde uit dat u dacht dat hij het bij één telefoontje zou laten, zonder daarbij uit te leggen waarom u dat zelfs zou denken. Dit is echter een context waarin uw vader net gedood is, dat u het dan niet tegen uw moeder zou zeggen, en zou denken dat een lid van Al Shabaab het er gewoon zou bij laten, is weinig aannemelijk. Toen u er verder over gevraagd werd, paste u uw verklaringen wat aan, en legde u uit dat uw moeder ook op dat moment in de rouw was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Zelfs als u het als minderjarige misschien nog niet zo serieus nam, is het ook weinig geloofwaardig dat u het niet eens gewoon tegen uw moeder zei dat dit vreemd familielid contact met u opnam. U werd dan gevraagd wat u hebt gedaan nadat hij u begon te bedreigen in een telefoontje in augustus. U legde uit dat u sindsdien niet meer naar school ging, en u u thuis verstopte (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U zou u dan verstoppt hebben in uw eigen huis van de 8e tot de 10e maand. Gevraagd hoe het komt dat u zich thuis verstopte, legde u uit dat u hem zou vrezen als hij u buiten zag (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Gezien de mannen van Al Shabaab, onder leiding van A., uw vader ook in de buurt van zijn thuis vonden, weten deze mensen wel waar jullie woonden. U werd dan gevraagd hoe het kwam dat u thuis ging schuilen, en niet elders, waar ze u misschien minder makkelijk konden vinden. U legde dan de weinig aannemelijke verklaringen af dat ze niets konden doen als u binnen thuis was, en dat ze altijd wachten tot de mensen naar buiten komen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Het CGVS wijst er hieromtrent op dat de broer van uw moeder, die u ook zou hebben geholpen bij uw vertrek, in district Hodan woonde, in Mogadishu (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Binnen Mogadishu had u dus al een alternatief om onder te duiken, het is niet geloofwaardig dat u dan gewoon nog*

twee maanden thuis bleef. Verder kon u ook geen verklaring geven voor het relatief lange tijdsverloop van augustus tot uw vertrek in oktober (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25)."

4.1.11. Door verder louter te volharden in zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat het voor zijn familie financieel niet haalbaar is om te verhuizen, slaagt verzoeker er niet in de gedane beoordeling van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen waar hij stelt dat: *"Tot slot merkt het CGVS op dat uw familie nog steeds op dezelfde plek woont waar uw vader gedood werd, waar u bedreigd werd, en waar uw zus beweerdelijk ook in 2020 ontvoerd werd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9, p.25). U werd gevraagd hoe het komt dat uw moeder daar nog steeds met de kinderen zou wonen, en u legde louter uit dat het daar goedkoper is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Dit is van belang gezien u zelf een broer hebt die maar een jaar jonger was dan u, en die dan de oudste zoon werd nadat u zelf Somalië hebt verlaten. Merkwaardig genoeg wilde A. Y. uw broer dan niet rekruteren, ook al was hij na uw vertrek de oudste jongen van de familie. Dit is ook niet aannemelijk. Uw familie zou ook na de ontvoering van uw zus in 2020 niets meer gehoord hebben van A. Y. (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Dit is ondertussen ook al ongeveer 4 jaar geleden. U hebt geen verklaring voor het feit dat uw familie niets meer van A. Y. hoorde, u herhaalde gewoon wanneer de laatste keer was dat hij belde. Gevraagd naar wat u doet denken dat A. Y. nog steeds op heden een probleem voor u zou vormen bij terugkeer naar Somalië, legde u uit dat hij u zou doden als hij nog leeft (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U weet echter niet of hij nog leeft, hetgeen toch van belang is in de beoordeling van uw vrees bij terugkeer."*

4.1.12. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.13. Wat betreft de door verzoeker neergelegde documenten, stelt de commissaris-generaal vast dat: *"Wat betreft de documenten die u neerlegde, u legde een kopie van een identiteitscertificaat neer. Dit bevat informatie die verder niet ter discussie staat in deze beslissing. Hetzelfde geldt voor de gezinssamenstelling van uw familie, alsook de verblijfskaart van uw zus, en het paspoort van uw schoonbroer. U legde ook Griekse documenten neer, met betrekking tot uw Griekse asielpcedure. Het CGVS betwist niet dat u in Griekenland was, noch dat uw zus in België verblijft. U legde ook reisdocumenten neer, zoals het public health passenger locator form, die verder niet relevant zijn voor de vaststellingen in deze beslissing."* De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker geen enkel dienstig argument ontwikkelt, dat de door de commissaris-generaal gedane beoordeling van de neergelegde stukken, die pertinent en draagkrachtig is, onderuit haalt of hier een ander licht op werpt

4.1.14. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Zoals hierboven reeds gesteld, beschouwt de Raad het motief in de bestreden beslissing aangaande de verklaringen van verzoekers schoonbroer inzake de clanaffiliatie als overtuigend. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat de loutere verwijzing naar de humanitaire situatie in Somalië geen betrekking heeft op verzoekers persoon en aldus niet volstaat om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Somalië met socio-economische of humanitaire moeilijkheden riskeert te worden geconfronteerd die uitgaan van een actor in de zin van artikel 48/5, §1, van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de

beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de regio Mogadishu, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

4.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie: “Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied

in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvoi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100

burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Het CGVS wijst er op dat u beschikt over een familiaal netwerk in Mogadishu, bestaand uit uw moeder, en de broer van uw moeder, een netwerk dat ook in staat was om u naar Europa te helpen. Zoals supra gemotiveerd, is ook uw clansituatie niet geloofwaardig, waardoor u ook niet dienstig aantoonde dat u als minderheidsclan in Mogadishu zou moeten leven. U laat kortom na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt. Verzoeker beperkt zich tot het bijbrengen van dezelfde landeninformatie omtrent de algemene veiligheidssituatie in Somalië en informatie die in lijn ligt met de bevindingen van de commissaris-generaal. Verzoeker gaat niet in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de beoordeling van zijn persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden.

4.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES